

Publicerad 2015-03-18 09:10 av Peter Stjerngrim

I mörker och skymningsdimma

är de allra flesta obelysta existenser grå ...

Du påminner mig om ...

... än det ena

än det andra

som om

vi sedan länge

redan kände varandra ...

I all välmening

berättar du för mig

inte blott

vad jag borde ha gjort

utan även så

hur jag borde

känna inför

och förhålla mig till

det som varit

och som till

olika grader

ännu påverkar mitt liv

då konsekvenserna

ännu finns kvar

och inverkar

på mitt liv

lite som de vill ...

Du anser

att jag värderar kärleken

alldeles för högt

och lägger för stor vikt

vid vad någon annan

skulle kunna göra

för min situation

i allmänhet

och

mitt liv och välmående

i synnerhet ...

Lyssnar, läser

och tar till mig
dina perspektiv
på det som
defakto är
mitt och inte ditt liv ...

Men ...

Du känner inte mig
och vet intet om
eller kan ej ens
föreställa dig
vad mitt liv
vare sig
till sitt innehåll
eller
utifrån
de fram- och motgångar
det bjudit mig
eftersom jag ej
har berättat ens en bråkdel
om min existens för dig ...

Om du
verkligen velat
eller vill
få lära känna mig
skulle jag
med väsentligt större
intresse och tacksamhet
lyssna och ta emot
de välmenande råd
och synpunkter
du är så generös
med att skänka mig ...

Men om det vore så
skulle det visa sig
genom att du visade mig
lite mer
omtanke och nyfikenhet på

det du tror dig veta och se ...

... och mindre fördömanden
om och kring
saker och ting
om vars bakgrund
orsak och mening
du vet absolut ingenting ...

Varför berättar jag
då ej mer
för att du ska förstå
det du läser och ser?

- Jag berättar
nog mer
än du tror och ser
just för att jag har
en övertygelse om
att man förtroenden
måste våga ge
för att
någon annan
jämväl en själv
förtroenden ska våga ge ...

Men när jag öppnar mig
för dig
får jag nästan intet tillbaka
utan istället
så förvänds ditt intresse
till att du sluter dig
och från allt
som rör dig och ditt liv
utestänger mig ...

- Det får mig
att dra mig undan
närmare öppenhet
om mig själv inför dig ...

Om du känner igen dig
i det jag förmedlar i det här
och vill fortsätta få
lära känna mig lite till
så kan jag ändra mig ...

... Men det förutsätter
att du också öppnar upp
och vågar ge mig
förtroenden som
ger mig en chans
att också få lära känna dig ...

Då kanske
du till och med
med tiden
kan komma att bli
en verklig vän till mig ...

... när du upptäcker
att jag
när det kommer till vänskap
är en sådan
som så som en vän
inte skulle svika dig
utan finnas där
när du verkligen behöver mig ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten